

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně **I. Č. M.**, bytem v P. 3, R. 265/36, zastoupené JUDr. Světlanou Kazakovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Týnská 21, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti České republiky**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního úřadu

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze dne 9.5.2012, domáhala ochrany před nečinností Ministerstva spravedlnosti (dále též žalovaného správního úřadu), když se domáhala toho, aby městský soud uložil žalovanému správnímu úřadu povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též zákona č. 106/1999 Sb.), ve lhůtě do patnácti dnů od právní moci rozsudku.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že dne 7.2.2012 zaslala Obvodnímu soudu pro Prahu 9 žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., v níž žádala o poskytnutí informace ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, vztahující se k působnosti Obvodního soudu pro Prahu 9, konkrétně o informaci ohledně pravidel pro přidělování věcí do jednotlivých oddělení podle rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9 pro rok 2011. Účelem žádosti bylo zkontrolovat, zda trestní věc, vedená pod sp.značkou 2T 163/2011, byla přidělena soudci v souladu s pravidly rozvrhu práce.

Žalobkyně v podané žalobě požádala soud o poskytnutí záznamu pořadí nápadu věcí a záznamu pořadí přidělených věcí podle pravidel rozvrhu práce, které umožní zkontrolovat, že věc, vedená pod sp.zn. 2T 163/2011, byla přidělena podle skutečného nápadu věcí a následně podle pravidel rozvrhu práce.

V odpovědi na žádost žalobkyně byl žalobkyni doručen povinným subjektem dopis ze dne 22.2.2012, značka 39Si 9/2012, z něhož vyplývá, že informační systém soudu takový záznam nevede. Žalobkyně vyhodnotila toto sdělení tak, že povinný subjekt její žádosti o informaci nevyhověl, proto podala podle ustanovení § 16a odst.1 písm.b) zákona č. 106/1999 Sb., stížnost na postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informací. O této stížnosti, podané dne 2.3.2012 u Obvodního soudu pro Prahu 9, měl rozhodovat nadřízený orgán ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy žalované Ministerstvo spravedlnosti. Žalovaný správní úřad však na podanou stížnost žádným způsobem nereagoval, a to ani na urgenci žalobkyně ze dne 16.4.2012. Žalovaný měl postupovat podle ustanovení § 16a odst.6 písm.b) nebo c) zákona č. 106/1999 Sb., zůstal však nečinný, takže bylo vydáno fiktivní rozhodnutí o odepření informace. Takové rozhodnutí je pro nedostatek důvodů vždy nepřezkoumatelné. Žalobkyně tak marně využila stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm.b) zákona č. 106/1999 Sb. jako prostředek ochrany proti nečinnosti v řízení před správním úřadem a podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního úřadu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací byly podle jejího názoru splněny.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 11.6.2012 vyplývá, že žalovaný správní úřad o žadatelských stížnostech ze dne 29.2.2012 a ze dne 2.3.2012 rozhodl rozhodnutím ze dne 30.5.2012, č.j.: 129/2012-OT-OSV/3. Pokud žalobkyně v podané žalobě tvrdí, že bylo vydáno fiktivní rozhodnutí o odepření informací, pak není zřejmé, o jaké právní ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. v platném znění žalobkyně tento názor opírá.

Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2011, č.j.: 2Ans 9/2010 - 56, dostupný na www.nssoud.cz, v němž soud vyslovil názor, podle něhož je třeba posuzovat stížnost podle ustanovení § 16a zákona 106/1999 Sb. za prostředek, který procesní předpis, platný pro řízení u správního úřadu, stanoví k ochraně proti nečinnosti správního úřadu podle ustanovení § 79 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – (dále jen s.ř.s.). Žalobou podle ustanovení § 79 odst.1 s.ř.s. se však podle názoru žalovaného lze domáhat pouze toho, aby soud uložil správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Rozhodnutí o stížnosti podle ustanovení § 16a zákona 106/1999 Sb. rozhodnutím ve věci samé není a proto se jej podle názoru žalovaného nelze touto cestou domáhat.

Žalobkyně využila svého práva a k obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu podala dne 27.6.2012 repliku, v níž uvedla, že žalovaný správní úřad při svém rozhodnutí ze dne 30.5.2012 ani jedním z těchto zákonem stanoveným způsobem nepostupoval a bez ohledu na skutečnost, že povinný subjekt odmítl poskytnout informaci, aniž by o tom vydal správní rozhodnutí o odmítnutí žádosti, jeho postup potvrdil. Podle názoru žalobkyně tak žalovaný do dnešního dne dosud nevydal rozhodnutí v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím a lze proto tvrdit, že ve věci žádosti o poskytnutí informace nebylo dosud rozhodnuto.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

V žádosti, doručené Obvodnímu soudu pro Prahu 9 dne 8.2.2012, se žalobkyně dožadovala v souladu s odkazem na ustanovení § 3 odst.1 zákona č. 106/1999 Sb. poskytnutí záznamu pořadu nápadu věcí a záznamu pořadí přidělených věcí podle pravidel rozvrhu práce, které umožní zkontrolovat, že věc, vedená pod sp.zn. 2T 163/2011, byla přidělena podle skutečného nápadu věci a následně podle pravidel rozvrhu práce.

Sdělením ze dne 22.2.2012, č.j. 39 SI 9/2012, předseda Obvodního soudu pro Prahu 9 sdělil žalobkyni, že informační systém administrativy soudů, který je nasazen u všech okresních a obvodních soudů v České republice, neobsahuje dokument, o jehož poskytnutí žalobkyně podanou žádostí žádá, tedy „záznam pořadí nápadu věcí a záznam pořadí přidělených dle pravidel rozvrhu práce“. Zároveň bylo žalobkyni sděleno, že ve zmiňované věci sp.zn. 2T 163/2011 lze ze systému zjistit, že dne 2.12.2011 došly soudu dvě věci do rejstříku T, přičemž ve 13.18 hodin byla zapsána žalobkyní zmíněná věc a automaticky jí byla přidělena sp.zn. 2T 163/2011. Druhá věc byla zapsána ve 13.34 hodin, automaticky jí byla přidělena sp.zn. 50T 155/2011. Rozdělení věci a přidělení spisových značek odpovídá pravidlům, uvedeným podrobně v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9.

Dne 1.3.2012 doručila žalobkyně prostřednictvím své právní zástupkyně Obvodnímu soudu pro Prahu 9 stížnost na postup při vyřizování žádosti o informaci podle ustanovení § 16a odst.1 písm.b) zákona o svobodném přístupu k informacím s odkazem na to, že požadovaná informace nebyla žadatelce dosud poskytnuta. Žadatelka se proto domáhá u nadřízeného orgánu rozhodnutí o stížnosti v souladu s ustanovením § 16a odst.6 zákona č. 106/1999 Sb.

Ze spisového materiálu dále bylo zjištěno, že Ministerstvo spravedlnosti České republiky rozhodnutím ze dne 30.5.2012, č.j. 129/2012–OT–OSV/3, rozhodlo podle ustanovení § 16a odst.6 písm.a) zákona č. 106/1999 Sb. o tom, že postup Obvodního soudu pro Prahu 9 při vyřizování žádosti žalobkyně o informaci ze dne 7.2.2012 se potvrzuje a stížnost se zamítá. Toto rozhodnutí bylo doručeno právní zástupkyni žadatelky dne 1.6.2012.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil podanou žalobu takto:

Podle ustanovení § 79 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis, platný pro řízení u správního úřadu, stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního úřadu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle ustanovení § 81 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu úřadu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Nedůvodný návrh soud zamítne.

Ustanovením § 79 a následujícími s.ř.s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního úřadu. Správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V ustanovení § 79 s.ř.s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání

osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydávání rozhodnutí se může týkat jak správního úřadu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení nepostupuje. O nečinnost správního úřadu se však může jednat pouze v případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodnout.

V posuzovaném případě, jak vyplývá z podané žaloby, tak rovněž z vyjádření žalovaného k ní, je mezi účastníky nesporné, že žalobkyně podala dne 8.2.2012 u povinného subjektu – Obvodního soudu pro Prahu 9 - žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Na uvedenou žádost reagoval tento žalovaný dne 22.2.2012 tím, že sdělil žalobkyni, že informační systém administrativy soudů, který je nasazen u všech okresních a obvodních soudů v České republice, neobsahuje dokument, o jehož poskytnutí žalobkyně podanou žádostí žádá, tedy „záznam pořadí nápadu věcí a záznam pořadí přidělených dle pravidel rozvrhu práce“. Zároveň bylo žalobkyni sděleno, že ve zmiňované věci sp.zn. 2T 163/2011 lze ze systému zjistit, že dne 2.12.2011 došly soudu dvě věci do rejstříku T, přičemž ve 13.18 hodin byla zapsána žalobkyní zmíněná věc a automaticky jí byla přidělena sp.zn. 2T 163/2011. Druhá věc byla zapsána ve 13.34 hodin, automaticky jí byla přidělena sp.zn. 50T 155/2011. Rozdělení věci a přidělení spisových značek odpovídá pravidlům, uvedeným podrobně v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nesouhlasila s rozsahem poskytnutých informací, podala dne 1.3.2012 stížnost podle ustanovení § 16a odst.1 písm.c) zákona č. 106/1999 Sb., o které následně dne 30.5.2012 pod č.j. 129/2012-OT-OSV/3, rozhodl žalovaný správní úřad – Ministerstvo spravedlnosti České republiky – tak, že podle ustanovení § 16a odst.6 písm. a) uvedeného zákona postup Obvodního soudu pro Prahu 9 potvrdil.

Z výše uvedeného vyplývá, že o stížnosti žalobkyně proti postupu obvodního soudu bylo rozhodnuto žalovaným správním úřadem krátce po podání žaloby. Žalobkyně na tuto skutečnost procesním způsobem nereagovala, proto se soud zabýval otázkou důvodnosti podané žaloby.

Jak bylo uvedeno, žalobkyně se domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného. Je však zřejmé, že o stížnosti, kterou žalobkyně podala, již bylo rozhodnuto. Za této situace nelze žalovanému uložit, aby o žalobkyni podané stížnosti rozhodl, protože žalovaný tak již učinil. Nelze-li žalobě vyhovět, soudu nezbyvá než žalobu zamítnout (ustanovení § 81 s.řs.).

Je nutno zdůraznit, že předmětem posouzení v této věci mohla být výlučně a pouze otázka, zda žalovaný je či není nečinný. Soud nemůže v rámci této žaloby posuzovat správnost aktů, které byly v této věci učiněny. Proto se soud nemůže zabývat tvrzeními žalobkyně, ve kterých dovozuje existenci fiktivního rozhodnutí či tvrzeními, kterými zpochybňuje správnost rozhodnutí či úkonů zejména obvodního soudu.

Z těchto důvodů soud žalobu podle ustanovení § 81 odst.3 s.řs. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 soudního řádu správního, podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec

běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19.února 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu